

॥ नेःकरमी को अंग ॥

मारवाडी + मराठी

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

॥ अथ नेःकर्मि को अंग लिखंते ॥

राम

॥ कवत ॥

राम

बळवंत गयो जो न्हास ॥ ताही भागो मत जाणो ॥

राम

राम

धनवंत मांगण जाय ॥ ताय मत भिक्षक पिछाणो ॥

राम

राम

जडी संजीवन पास ॥ मरण को भै नही आवे ॥

राम

राम

पंछी चले पयाद ॥ पकड कहो कुण ले आवे ॥

राम

राम

सुखराम आड जळ मे तिरे ॥ यु नर पर भिदे न कोय ॥

राम

राम

ग्यान जोग जहाँ ऊदत हे ॥ क्रम ग्रेण नही होय ॥१॥

राम

राम

लढाईत कोणाच्या समोरुन कोणी बलवान मनुष्य पळून गेला तर,त्याला पळणारा जाणू

राम

राम

नको.कोणी धनवान मनुष्य कोणा जवळ काही मागण्यास गेला तर,त्याला भिक्षुक जाणू

राम

राम

नका.ज्याचा जवळ संजीवनी बुटी आहे त्याला मरणाची भीती नाही आहे,असेच पक्षी

राम

राम

पायाने चालत असेल तरीही,त्याला पकडून कोणी आणु शकत नाही.आदि सतगुरु

राम

राम

सुखरामजी महाराज सांगतात की,आड नावाचा एक पक्षी आहे,तो पाण्यात तरतो,परंतु

राम

राम

त्याच्या पंखांना पाण्याचा एक थेंबही लागत नाही,पाण्यात राहुनही कोरडाच राहतो,

राम

राम

असेच जे नेःकर्मि मनुष्य आहे की,ज्यांना कैवल्य ज्ञानयोग उदीत झाले आहे,त्या

राम

राम

मनुष्याला कर्म लागु शकत नाही, ॥१॥

राम

कुंडल्यो ॥

राम

समदृष्टी जे संत जन ॥ करत कुटम प्रतपाळ ॥

राम

राम

बायर रूच भीजे नही ॥ धाय चुँगावत बाळ ॥

राम

राम

धाय चुँगावत बाळ ॥ पाहण चकमक जळ माही ॥

राम

राम

काष्ट आग प्रकास ॥ आड पर भीजत नाही ॥

राम

राम

सुखराम कनक बिग्यान के ॥ क्रम न झुंबे काळ ॥

राम

राम

सम दृष्टी जो संत जन ॥ करत कुटम प्रतपाळ ॥२॥

राम

राम

जे समदृष्टी संतजन आहेत ते आपल्या परीवार कुटूंबाचा प्रतिपाळ करतात,ते कसे

राम

राम

विचाराल तर,लहान मुलाला स्तन पाजण्याकरीता धाय(दाई)ठेवतात,ती वरुन मुलावर

राम

राम

खुप रुची ठेवते,लाड,प्रेम करते,परंतु आपल्या मनात समजते की,हे मुल माझे नाही

राम

राम

आहे,हे मुल दुसऱ्याचे आहे,असेच हे समदृष्टी ठेवणारे संतजन आहेत,ते संसारात

राम

राम

राहतात.परीवार कुटूंबाचे प्रतिपालन करतात,परंतु परीवार कुटूंबात भिनत नाही,ते

राम

आपल्या परीवार कुटुंबाला आपला आहे असे समजत नाही,जसे लहान मुलाला स्तन

पाजण्याकरीता ठेवलेल्या दाई सारखे,जसे दाई मुलाला आपला जाणत नाही,तसेच हे

संतजन कुटूंब परीवाराला आपले जाणत नाही,हे समदृष्टी संतजन कसे असतात,तर

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जसे दगड आणि चकमक पाण्यात राहतात,दगडात व चकमकीत पाणी कधीही भिन्नत
राम नाही,कित्येक वर्षापर्यंत दगड पाण्यात राहिला आणि त्याला बाहेर काढून त्याच्यावर
राम चकमक मारली तर,त्याचातून चिंगारी निघते,पाण्यात राहिल्याने त्याचातील आग विझली
राम नाही,त्याच तऱ्हेने संतजन संसारात राहतात,परंतु लाकडाचा आगीसारखे बाहेर दिसून
राम येत नाही,जसे आड पक्षी पाण्यात डुबकी लावून बाहेर कोरडा निघतो,तसेच विज्ञानी
राम संत संसारात राहिले तरीही त्यांना कर्म लागत नाही.कर्म न लागल्याने त्यांना काळही
राम झोंबत नाही,ज्या धातुला गंज लागतो,त्याचा नाश होतो,परंतु सोन्याला गंज लागत
राम नाही,त्याचा गजांने नाश होत नाही,तसेच ज्या मनुष्याला कर्म लागतात,तर त्या
राम कर्मानेच त्याचा नाश होवून जातो,परंतु विज्ञानी संताला कर्म न लागल्या कारणाने,
राम त्याला काळही लागू शकत नाही,ते संत समदृष्टी संतजन संसारात राहून परीवार
राम कुटुंबाचे प्रतिपालन करून वेगळेच राहतात.॥२॥

कवत ॥

प्रगट पुतळी प्राण ॥ पिंजर बाजीगर बोले ॥

भ्रमाये भगवंत ॥ भ्रम टाटी के ओले ॥

रचना भ्रमत रूसी मिश्र ॥ काजी क्हा क्हा करे ॥

पिंपळ बांधी पछे ॥ जंगळी जन तो न्यारे ॥

बिण बखाणे बाजती ॥ बंदर ज्यूँ बादी बसु ॥

सुखराम राम रचना ईसी ॥ क्हा जाणे बपडा पसू ॥३॥

राम कठपुतलीच्या खेळात,कठपुतली प्रगट नाचतांना दिसते,परंतु तिला नाचवणारा आणि
राम बोलवणारा बाजीगर वेगळा आहे,अशाप्रकारे कठपुतली पराधीन आहे,असेच संतजन
राम स्वतःला पराधीन समजतात,अशाप्रकारे भगवंताने सर्वांना भ्रमात टाकून दिले,त्याच्या
राम रचनेत सर्व ऋषी,मिश्र(ज्या देशात आधी मुसलमान लोक रहात होते,त्या देशाचे लोक)
राम आणि काजी(मुसलमानांना ज्ञान सांगणारे)हे सर्व,त्याचा रचनेत भ्रमीत होवून काहींच्या
राम काही करू लागले,जसे एक मदारी पिंपळाच्या मुळात दोरीला बांधून त्याच्यावर बसून
राम गेला आणि खेळ पाहणारे सर्व लोकांना बोलला की,आता मला ओढा,सर्व लोक त्या
राम दोरीला खेचू लागले,परंतु ती दोरी पिंपळाच्या मुळीला बांधली असल्याने,तो मदारी
राम लोकांकडून खेचला गेला नाही,तेव्हा सर्व लोक आश्चर्यात पडले की,हा मदारी इतक्या
राम लोकांकडून खेचला गेला नाही,हा किती मोठा चमत्कार आहे,त्यावेळी एक जंगली मनुष्य
राम जंगलातून गवताचा भारा डोक्यावर घेऊन आला,त्याच्या गवताच्या भाऱ्यात एक अशी
राम मुळी होती,त्याच्याने जे काही गुप्त असेल ते दिसु लागेल,असा त्या मुळीत गुण होता,
राम ज्याच्याने त्या जंगली मनुष्याला,तो फंदा पिंपळाच्या मुळीत बांधला गेला आहे,हे दिसु

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम लागले,अरे,हा दोर का खेचतात,हा दोर पिंपळाच्या मुळाशी बांधला आहे,ही तुमच्याने
राम खेचली जाणार नाही,(या जंगली मनुष्यासारखे संतजनांना गुप्त जे असेल दिसू लागते,
राम ते संत सर्वांना सांगतात ही,परंतु त्यांची गोष्ट कोणीही ऐकत नाही),जसे जंगली
राम मनुष्याने दोरी पिंपळाच्या मुळाशी बांधली आहे असे सांगितले,परंतु लोकांनी काही
राम ऐकले नाही.जसे कोठे विणा वाजत आहे, तर सर्व लोक तिची महीमा करतात परंतु हे
राम नाही समजत की,या विणेला वाजवणार कोणी दुसराच आहे,त्या विणेची महीमा करतात,
राम तसेच हे संतजन विण्यासारखे स्वतःला परतंत्र समजतात,जसे वानर मदारीच्या वश
राम मध्ये आहे,तसेच हे संतजन स्वतःला भगवंताच्या वश मध्ये समजतात,आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,रामजीची रचना अशी आहे की,त्या रचनेला संतजना
राम व्यतीरीक्त हे बापडे म्हणजे पशुसारखे जीव काय जाणतील.असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले. ॥३॥

पारब्रम्ह बादस्था ॥ संत स्हाजादा सच्चा ॥

प्रजा डंडे खुस्याल ॥ काळ के सर का बच्चा ॥

माया बडी भुजंग ॥ विषे मुख की लत चेरा ॥

नाग निवण मुख नाँव ॥ गारडु गरु सनेरा ॥

जन जंबूरा ना बदे ॥ कहो रचना किसकी रची ॥

सुखराम दास गेवर गिडे ॥ जळ आधार जीवे मछी ॥४॥

राम पारब्रह्म बादशहा आहे आणि संतजन त्यांचे शहाजादे आहे.(बादशहाचे पुत्र),(तर
राम बादशहाच्या पुत्राने काही वाईट केले किंवा कोणता अन्याय केला,वाईट मार्गाने चालला,
राम तर त्या बादशहाचा मुलाचे कोणी पोलीस वा प्रजेचे लोक काही करू शकत नाही,तसेच
राम या पारब्रह्म संताला कोणी(यमराज)काही करू शकत नाही,बादशहाच्या मुलाने प्रजेला
राम न्यायाने किंवा अन्यायाने जरी दंड दिला,तरीही त्याचे कोणी काही करू शकत नाही,)
राम जसे सिंहाच्या पिलाने कोणत्याही निरपराधी प्राण्याला मारुन टाकले,तरीही दुसरे प्राणी
राम त्याचे काही करू शकत नाही आणि सिंह ही मना करू शकत नाही,जसे काळाने
राम कोणाला मारुन टाकले,तर त्याचे कोण काय करू शकते, अशीच संताची गोष्ट माना.
राम माया खुप मोठी भुजंग सर्पिणी आहे आणि या नागीणरूपी मायेची सर्वांना भिती आहे,
राम परंतु मदारीचा मुलगा सर्पिणीला भीत नाही,तसेच पारब्रह्म बादशहाचा मुलगा संत
राम शाहजादा या मायेला भीत नाही,ते सर्पिणीच्या मुखाला किल देतात.(दाढ बंद करतात),
राम असेच हे संजतन मायेला घाबरत नाही,जसे मदारीचा मुलगा नागिणीला घाबरत नाही,
राम अशा प्रकारे संताला मायेची भिती नाही,नागनीवण नावाची एक जडी आहे,त्याच्याने
राम साप कसाही असला तरी गरीब होऊन जातो,तसेच संतांच्या मुखात असलेल्या

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

